

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. birželio 1 d.¹

„Dempingas — Kinijos kilmės vyno rūgšties importas — Galutinio antidempingo maito pakeitimas — Dalinė tarpinė peržiūra — Rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusas — Pagrindinės gamybos sąnaudos, iš esmės atitinkančios rinkos vertę — Pasikeitusios aplinkybės — Pareiga motyvuoti — Sprendimo dėl rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statuso priėmimo terminas — Teisė į gynybą — Reglamento (EB) Nr. 1225/2009 20 straipsnio 2 dalis“

Byloje T-442/12

Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd, įsteigta Čangdžou (Kinija), atstovaujama advokatų E. Vermulst, S. van Cutsem, F. Graafsma ir J. Cornelis,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos Tarybą, atstovaujamą S. Boelaert, iš pradžių padedamos advokato G. Berrisch ir baristerės N. Chesaites, vėliau – advokato G. Berrisch ir solitoriaus B. Byrne ir galiausiai – advokato N. Tuominen,

atsakovę,

palaikomą

Europos Komisijos, iš pradžių atstovaujamos M. França ir A. Stobiecka-Kuik, vėliau – M. França ir J.-F. Brakeland,

Distillerie Bonollo SpA, įsteigtos Formidžinėje (Italija),

Industria Chimica Valenzana SpA, įsteigtos Borgoricco (Italija),

Distillerie Mazzari SpA, įsteigtos Sant’Agata sul Santerno (Italija),

Cavero Distillerie Srl, įsteigtos Faencoje (Italija),

ir

Comercial Química Sarasa, SL, įsteigtos Madride (Ispanija), atstovaujamos solitoriaus R. MacLean,

įstojusių į bylą šalių,

¹ — Proceso kalba: anglų.

dėl SESV 263 straipsniu grindžiamo prašymo panaikinti 2012 m. birželio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai (OL L 182, 2012, p. 1), kiek jis taikomas ieškovei,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. M. Collins (pranešėjas), teisėjai M. Kancheva ir R. Barents, posėdžio sekretorė C. Heeren, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. gruodžio 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Vyno rūgštis naudojama kaip maisto papildas, gaminant vyną ir kitus gėrimus, taip pat kaip gipso rišimosi lėtiklis ir kituose produktuose. Europos Sąjungoje ir Argentinoje L+ vynu rūgštis gaunama iš šalutinių vynu gamybos produktų, vadinamųjų vynu nuosėdų, kurios paverčiamos kalcio tartratu, paskui – vynu rūgštimi. Kinijos Liaudies Respublikoje L+ vynu rūgštis ir DL vynu rūgštis gaminamos iš benzeno, kuris paverčiamas maliniu anhidridu, paskui – maline rūgštimi ir galiausiai – vynu rūgštimi. Cheminės sintezės būdu gauta vynu rūgštis turi tas pačias fizines ir chemines savybes ir skirta naudoti tais pačiais pagrindiniais tikslais kaip ir vynu rūgštis, pagaminta iš šalutinių vynu gamybos produktų. Atsakydamos į per posėdį pateiktą Bendrojo Teismo klausimą šalys patvirtino, kad DL vynu rūgštis buvo gaminama tik Kinijoje.
- 2 2004 m. rugsėjo 24 d. Europos Komisija gavo skundą dėl dempingo veikslių vynu rūgšties sektoriuje; jį pateikė keli Europos gamintojai, tarp jų *Comercial Química Sarasa, SL, Distillerie Mazzari SpA* ir *Industria Chimica Valenzana SpA*.
- 3 2004 m. spalio 30 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie antidempingo procedūros dėl Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vynu rūgšties importo inicijavimą (OL C 267, 2004, p. 4).
- 4 2005 m. liepos 27 d. Komisija priėmė Reglamentą (EB) Nr. 1259/2005, nustatantį laikinąjį antidempingo muitą vynu rūgšties, kurios kilmės šalis yra Kinijos Liaudies Respublika, importui (OL L 200, 2005, p. 73).
- 5 2006 m. sausio 23 d. Europos Sąjungos Taryba priėmė Reglamentą (EB) Nr. 130/2006, nustatantį galutinį antidempingo muitą ir laikinojo muto, nustatyto Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vynu rūgšties importui, galutinį surinkimą (OL L 23, 2006, p. 1).
- 6 2010 m. rugpjūčio 4 d. paskelbus pranešimą apie artėjančią [artėjančią] antidempingo priemonių galiojimo terminą [termino pabaigą] (OL C 211, 2010, p. 11), 2010 m. spalio 27 d. Komisija gavo *Caviro Distillerie Srl, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari* ir *Industria Chimica Valenzana* prašymą peržiūrėti šių priemonių galiojimo terminą.

- 7 2011 m. sausio 26 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie priemonių galiojimo termino peržiūros ir antidempingo priemonių, taikomų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, peržiūros inicijavimą (OL C 24, 2011, p. 14) pagal 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, 2009, p. 51; toliau – pagrindinis reglamentas) 11 straipsnio 2 dalį.
- 8 2011 m. birželio 9 d. penkios šio sprendimo 6 punkte minėtos bendrovės, remdamosi pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi, pateikė prašymą atlikti dalinę tarpinę peržiūrą, kiek tai susiję su dviem eksportuojančiais gamintojais, įskaitant ieškovę *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.*
- 9 2011 m. liepos 29 d. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbė pranešimą apie dalinės tarpinės antidempingo priemonių, taikomų Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, peržiūros inicijavimą (OL C 223, 2011, p. 16) pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį.
- 10 2011 m. rugpjūčio 1 d. Komisija nusiuntė ieškovei klausimyną ir prašymo suteikti rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančios įmonės statusą (toliau – RES) formuliara. 2011 m. rugpjūčio 26 d. ieškovė nusiuntė Komisijai savo prašymą, o 2011 m. rugsėjo 1 d. – tinkamai užpildytą klausimyną.
- 11 2011 m. spalio 3 d. Komisija nusiuntė ieškovei prašymą pateikti informacijos. Konkrečiai kalbant, Komisija paprašė pateikti įrodymų, kad jos naudojamų žaliavų kainos atitinka rinkos vertę, nes aptariamoms žaliavoms šaltinis yra nafta, t. y. produktas, kuriuo prekiaujama pasaulio rinkose.
- 12 2011 m. spalio 17 d. ieškovė įvykdė Komisijos prašymą ir paaiškino, kad jos naudotas benzenas buvo gaunamas iš kokso, o ne iš naftos, taip pat pateikė diagramą, kurioje parodytos benzeno, kurį ji gauna iš kokso, pirkimo kainos, ir diagramą, iš kurios matyti iš kokso gaunamo benzeno kaina Kinijos Liaudies Respublikos šiaurėje. Ji pridūrė, kad jos benzeno pirkimo kaina atitinka vertę Kinijos rinkoje.
- 13 2011 m. lapkričio 14 ir 15 d. Komisija apsilankė ieškovės patalpose ir atliko patikrinimą.
- 14 2012 m. vasario 1 d. Komisija nusiuntė ieškovei su prašymu dėl RES susijusį pranešimą, kuriame pranešė jai apie to prašymo atmetimą ir nurodė tokį atmetimą pagrindžiančius pagrindinius faktus ir motyvus. Konkrečiai kalbant, pranešime buvo nurodyta, kad ieškovės teigimu, jos naudotas benzenas buvo pagamintas iš kokso, o ne iš naftos. Be to, pranešime buvo pažymėta, kad benzenui tenka didžioji dalis žaliavų sąnaudų; šios sąnaudos sudaro beveik pusę vyno rūgšties gamybos sąnaudų. Todėl, anot pranešimo, bet koks benzeno kainos iškraipymas daro didelį poveikį vyno rūgšties gamybos Kinijos Liaudies Respublikoje sąnaudoms. Galiausiai pranešime buvo nurodyta, kad benzeno kaina Kinijos Liaudies Respublikoje 19%–51% mažesnė nei Europoje ar Jungtinėse Valstijose.
- 15 2012 m. vasario 13 d. ieškovė nusiuntė Komisijai savo pastabas dėl šio sprendimo 14 punkte nurodyto pranešimo ir nurodė, be kita ko, kad 40% benzeno eksporto muitas buvo pakeistas laikinu 0% muitu. Be to, ieškovė tvirtino, jog jos naudotas benzenas buvo pagamintas iš kokso, todėl Komisijos atliktas benzeno kainų palyginimas neteisingas, nes Europoje ir Jungtinėse Valstijose benzenas buvo gaminamas iš naftos.
- 16 2012 m. balandžio 11 d. Komisija pateikė ieškovei galutinio informacijos atskleidimo dokumentą su pagrindiniais faktais ir motyvais, kuriais remdamasi ji norėjo rekomenduoti iš dalies pakeisti taikomas antidempingo priemones, kaip numatyta pagrindinio reglamento 20 straipsnyje, taip pat dokumentą, kuriame išsamiai pateiktas ieškovės dempingo skirtumo skaičiavimas. Konkrečiai kalbant, informacijos atskleidimo dokumente pažymėta, kad 40% benzeno eksporto muitas buvo pakeistas 0% laikinu muitu. Vis dėlto Komisija nusprendė, kad ieškovė nesugebėjo paaiškinti mažos benzeno kainos Kinijos Liaudies Respublikos rinkoje. Šiuo klausimu galutinio informacijos atskleidimo dokumente nurodyta,

kad benzeno kaina Kinijos Liaudies Respublikoje ir kitose rinkos ekonomikos valstybėse skiriasi nuo 19 % iki 51 % ir kad nekompensuojamas 17 % pridėtinės vertės mokestis (PVM), taikomas eksportuojamam benzenui.

- 17 2012 m. balandžio 16 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 349/2012, kuriuo, remiantis priemonių galiojimo termino peržiūra pagal [pagrindinio reglamento] 11 straipsnio 2 dalį, nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai (OL L 110, 2012, p. 3).
- 18 2012 m. balandžio 25 d. ieškovė nusiuntė Komisijai savo pastabas dėl galutinio informacijos atskleidimo dokumento ir paprašė jos pateikti papildomos informacijos apie nustatant normaliąją vertę taikytą metodiką. Be to, tą pačią dieną ji nusiuntė pasiūlymą dėl įsipareigojimo dėl kainos, kuriuo buvo siekiama nutraukti dempingą, kaip numatyta pagrindinio reglamento 8 straipsnyje.
- 19 Pasibaigus dalinės tarpinės peržiūros procedūrai, susijusiai su ieškove ir kitu eksportuojančiu gamintoju, 2012 m. birželio 26 d. Taryba priėmė Įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012 (OL 182, 2012, p. 1; toliau – ginčijamas reglamentas).
- 20 Iš esmės ginčijamame reglamente atsisakoma suteikti ieškovei RES, o nustačius normaliąją vertę remiantis bendradarbiavusio analogiškos šalies gamintojo pateikta informacija – jos gaminamiems produktams taikomas antidempingo muitas didinamas nuo 10,1 % iki 13,1 %. Be to, ginčijamu reglamentu atmetamas ieškovės pasiūlytas įsipareigojimas dėl kainos.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 21 2012 m. spalio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškovės ieškinį.
- 22 2013 m. sausio 4 ir 31 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo aktus, kuriais, viena vertus, *Caviro Distillerie, Comercial Química Sarasa, Distillerie Bonollo, Distillerie Mazzari* ir *Industria Chimica Valenzana* (toliau – įstojusios į bylą bendrovės) ir, kita vertus, Komisija paprašė leisti įstoti į šią bylą palaikyti Tarybos reikalavimų.
- 23 2013 m. kovo 12 d. nutartimi pirmosios kolegijos pirmininkas leido Komisijai įstoti į bylą, pažymėjęs, jog turint omenyje, kad Komisijos prašymas įstoti į bylą pateiktas pasibaigus 1991 m. gegužės 2 d. Pirmosios instancijos teismo (dabar – Bendrasis Teismas) procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalyje nustatytam terminui, vykstant žodinei proceso daliai ji gali pateikti savo pastabas, remdamasi teismo posėdžio pranešimu, kuris jai bus pateiktas.
- 24 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, taikant šio teismo Procedūros reglamento 27 straipsnio 5 dalį teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 25 2015 m. gegužės 18 d. nutartimi aštuntosios kolegijos pirmininkas leido įstojančioms į bylą bendrovėms įstoti į bylą.
- 26 2015 m. rugpjūčio 4 d. įstojusios į bylą bendrovės pateikė įstojimo į ją paaiškinimą. Per nustatytus terminus šalys pagrindinėje byloje dėl šio paaiškinimo pateikė pastabas.
- 27 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
 - panaikinti ginčijamą reglamentą, kiek jis jai taikomas,
 - priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

- 28 Taryba Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.
- 29 Įstojusios į bylą bendrovės Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės jų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

- 30 Grįsdama savo ieškinį ieškovė remiasi penkiais pagrindais, grindžiamais, pirma, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos pažeidimu, antra, pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies pažeidimu, trečia, pareigos motyvuoti pažeidimu, ketvirta, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antros pastraipos pažeidimu ir, penkta, pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalies ir teisės į gynybą pažeidimu.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos pažeidimu

Šalių argumentai

- 31 Ieškovė teigia, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirma įtrauka ginčijamu reglamentu pažeidžiama tiek, kiek jame nuspręsta, kad ji neveikė rinkos ekonomikos sąlygomis. Ji nurodo, jog pakankamai įrodė, kad jos komerciniai sprendimai buvo priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą, nesikišant valstybei, ir kad pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitikdavo rinkos vertę. Konkrečiai kalbant, ji įrodė, kad jos sprendimai pirkti žaliavas buvo priimami valstybei nesiimant jokių veiksmų dėl kiekių arba kainų. Ji priduria, kad ginčijamame reglamente nurodyta, jog ji laikėsi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antroje ir trečioje įtraukose numatytų reikalavimų.
- 32 Iš ginčijamo reglamento 18 konstatuojamosios dalies matyti, kad savo atsisakymą Taryba grindė tuo, jog tam tikrų žaliavų kaina buvo iškraipyta, visų pirma benzeno ir malinio anhidrido.
- 33 Ieškovė iš karto pažymi, kad neperka malinio anhidrido, o gamina jį pati iš benzeno, gauto iš kokso. Todėl nustatyti šios žaliavos kainos iškraipymai neturi reikšmės.
- 34 Dėl benzeno kainos ji pažymi, kad savo išvadą Taryba pagrindė trimis argumentais, būtent, pirma, nuo 19 % iki 51 % skirtumu tarp Kinijos vidaus rinkos kainų ir kainų, taikomų kitose rinkos ekonomikos valstybėse, kuris nebuvo paaiškintas, antra, aplinkybe, kad benzeno eksportui nustatytas 40 % muitas, ir, trečia, tuo, kad nekompensuojamas 17 % PVM, taikomas eksportuojamam benzenui.
- 35 Pirma, ieškovė teigia, kad Taryba neatsižvelgė, jog kainos skirtumą nuo 19 % iki 51 % lėmė tai, kad akmens anglies, naudojamos Kinijoje kaip žaliava gaminant iš kokso gaunamą benzeną, sąnaudos yra mažesnės nei naftos, kuri kaip žaliava naudojama Europoje ir Jungtinėse Valstijose, kaip ji tai nurodė per administracinę procedūrą, sąnaudos. Ginčijamame sprendime padaryta nepagrįsta prielaida, kad ieškovės perkama žaliava gaminant benzeną yra nafta, kaip tai matyti, be kita ko, iš 2011 m. spalio 3 d. Komisijos prašymo pateikti paaiškinimų.

- 36 Be to, dublike ieškovė nurodo, kad Tarybos argumentas, jog arbitražo procesas turėtų panaikinti kainos skirtumus, buvo pirmą kartą pateiktas atsiliepime į ieškinį ir nėra išdėstytas nei ginčijamame reglamente, nei tyrimo dokumentuose.
- 37 Antra, ieškovė pažymi, kad ginčijamame sprendime klaidingai teigiama, jog 40 % muitas nustatytas importuojamam benzenui, nors šis muitas taikomas eksportuojant. Bet kuriuo atveju ji įrodė, kad tariamas eksporto mokestis nebuvo taikomas per peržiūros tiriamąjį laikotarpį, nes tuo pačiu metu buvo taikomas laikinas 0 % mokestis, kaip pripažįstama pačiame ginčijamame reglamente.
- 38 Trečia, ieškovė teigia, kad 17 % PVM, taikomo eksportuojamam benzenui, nekompensavimas nėra didelis valstybės įsikišimas, kaip tai suprantama pagal pagrindinį reglamentą. Iš jurisprudencijos matyti, kad pagrindiniame reglamente reikalaujama, kad valstybės įsikišimas būtų reikšmingas, realus ir tiesioginis. Taigi pagal ją leidžiamas tam tikro laipsnio valstybės kišimasis. Ieškovė priduria, kad nagrinėjamu atveju šios sąlygos nebuvo tenkinamos, nes ji galėjo laisvai pirkti importuotą benzeną iš įvairių tiekėjų ir už kainas, suderėtas be valstybės įsikišimo. Bet kuriuo atveju PVM, taikomo eksportuojamam benzenui, nekompensavimas galėtų pateisinti normaliosios vertės koregavimą, kaip tai buvo padaryta vykdant pradinį tyrimą ir kitas antidempingo procedūras, užuot priėmus sprendimą nesuteikti RES.
- 39 Dublike ieškovė pažymi, kad 2012 m. vasario 1 d. su prašymu dėl RES susijusiame pranešime Komisija nurodė, jog neįvykdė aptariamų kriterijų, nes į benzeno rinką „labai kišasi valstybė“. Todėl Komisija ir Taryba (tolia kartu – institucijos) rėmėsi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje pirmos įtraukos sakinio dalyje įtvirtintu kriterijumi, o ne kriterijumi, įtvirtintu antroje tos nuostatos sakinio dalyje. Taigi Tarybos šiuo klausimu cituota jurisprudencija neturi reikšmės.
- 40 Taryba ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 41 Pirmiausia reikia pažymėti, kad pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punktą iš ne rinkos ekonomikos valstybių importuojamų prekių normalioji vertė apskaičiuojama nesilaikant tos pačios nuostatos 1–6 dalyse nustatytų taisyklių, iš esmės pagal trečiosios rinkos ekonomikos valstybės kainą arba apskaičiuotą vertę. Taigi šia nuostata siekiama išvengti ne rinkos ekonomikos valstybėse nusistovėjusių kainų ir sąnaudų, nes jos nėra normalių rinkoje veikiančių jėgų rezultatas (žr. 2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group, C-337/09 P*, EU:C:2012:471, 66 punktą).
- 42 Vis dėlto pagal minėto straipsnio 7 dalies b punktą, atliekant su importu iš bet kurios ne rinkos ekonomikos valstybės, kuri yra Pasaulio Prekybos Organizacijos (PPO) narė, pavyzdžiui, Kinijos Liaudies Respublika, susijusius antidempingo tyrimus, normalioji vertė apskaičiuojama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 1–6 dalis, jei remiantis vieno ar kelių gamintojų, kurių veikla tiriami, tinkamai pagrįstais skundais ir vadovaujantis tos pačios 7 dalies c punkte išdėstytais kriterijais ir tvarka įrodoma, kad minėtas gamintojas ar gamintojai, gamindami ir parduodami į atitinkamą produktą panašų gaminį, veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.
- 43 Be to, Pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatytas produkto normaliosios vertės apskaičiavimo metodas yra minėto reglamento 2 straipsnio 7 dalies a punkto pabaigoje numatyto specifinio metodo, taikomo prekių ne iš rinkos ekonomikos šalies importui, išimtis. Pagal suformuotą jurisprudenciją bet kuri nuo bendros taisyklės nukrypti leidžianti nuostata ar jos išimtis turi būti aiškinama griežtai (2004 m. spalio 28 d. Sprendimo *Shanghai Teraoka Electronic / Taryba, T-35/01*, EU:T:2004:317, 50 punktas ir 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ir Shanghai Prime Machinery / Taryba, T-170/09*, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:531, 76 punktas).

- 44 Pagal to paties straipsnio 7 dalies c punktą bet kuris norintis, kad jam būtų taikomos šios taisyklės, gamintojas turi pateikti pakankamai įrodymų, pavyzdžiui, minėtų toje nuostatoje, kad veikia rinkos ekonomikos sąlygomis.
- 45 Šiuo klausimu svarbu pažymėti, kad įrodinėjimo pareiga tenka eksportuojančiam gamintojui, norinčiam gauti RES (2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 83 punktas). Taryba ir Komisija turi įvertinti, ar atitinkamo eksportuojančio gamintojo pateiktų duomenų pakanka siekiant įrodyti, kad kriterijai, nurodyti minėto 2 straipsnio 7 dalies c punkte, yra tenkinami, kad jai būtų galima suteikti RES.
- 46 Reikia pažymėti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją bendros prekybos politikos srityje, ypač kiek tai susiję su prekyba apsaugos priemonėmis, Sąjungos institucijos dėl ekonominių, politinių ir teisinių aplinkybių, kurias jos privalo išnagrinėti, sudėtingumo turi plačią diskreciją. Kiek tai susiję su tokios diskrecijos teismine kontrole, reikia tik patikrinti, ar buvo laikytasi procedūros taisyklių, ar tikslios faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas ginčytas pasirinkimas, ar nepadaryta akivaizdžios klaidos vertinant šias aplinkybes ir ar nebuvo piktnaudžiauta įgaliojimais (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 63 punktas ir 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gem-Year Industrial ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, C-602/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2203, 48 punktas).
- 47 Nustatyta, kad suteikti ieškovei RES nagrinėjamu atveju buvo atsisakyta tik dėl to, kad ji neįrodė atitinkanti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmoje įtraukoje nurodytą kriterijų, nors buvo nuspręsta, kad kitus kriterijus ji atitiko.
- 48 Pagal minėto 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą įtrauką gamintojas turi pateikti pakankamai įrodymų, kad jo sprendimai dėl kainų, išlaidų ir sąnaudų, įskaitant, pavyzdžiui, išlaidas žaliavoms, technologijoms ir darbo jėgai apmokėti, gamybai, pardavimams ir investicijoms, priimami pagal rinkoje vyraujančią pasiūlą ir paklausą, valstybei per daug nesikišant į šią sritį, o pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos vertę.
- 49 Taigi šioje nuostatoje įtvirtinta, viena vertus, dviguba tam tikrų gamintojų komercinių sprendimų sąlyga, o kita vertus, sąlyga dėl pagrindinių gamybos sąnaudų (2012 m. liepos 19 d. Sprendimo *Taryba / Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, C-337/09 P, EU:C:2012:471, 73 punktas). Pirmoji iš šių sąlygų yra skirta patikrinti, ar atitinkamų nagrinėjamų eksportuojančių gamintojų sprendimai priimti remiantis tik komerciniais vertinimais, būdingais rinkos ekonomikos sąlygomis veikiančiai įmonei, ar vis dėlto jie yra iškraipyti kitų vertinimų, būdingų valstybės kontroliuojamoms ekonomikoms (2009 m. birželio 17 d. Sprendimo *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group / Taryba*, T-498/04, EU:T:2009:205, 88 punktas). Dėl sąlygos, susijusios su tuo, kad pagrindinės gamybos sąlygos iš esmės atitinka rinkos vertę, jurisprudencijoje nustatyta, kad ji turi būti suprasta kaip daranti nuorodą į rinką, kurioje kainų nustatymas nėra iškraipytas dėl valstybės kišimusi (šiuo klausimu žr. 2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Gem-Year Industrial ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, C-602/12 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2014:2203, 52 punktą; 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ir Shanghai Prime Machinery / Taryba*, T-170/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:531, 74 ir 77 punktus ir 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Gem-Year ir Jinn-Well Auto-Parts (Zhejiang) / Taryba*, T-172/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:532, 119 ir 120 punktus).
- 50 Nagrinėjamu atveju, kaip teigia ieškovė, o Taryba neginčija, išvada dėl malinio anhidrido kainos padaryta tik dėl kito eksportuojančio gamintojo, su kuriuo yra susijusi tarpinė peržiūros procedūra, o ne dėl ieškovės. Todėl reikia pažymėti, kad atsisakymas suteikti ieškovei RES nebuvo grindžiamas šiuo argumentu.

- 51 Iš ginčijamo sprendimo 18 konstatuojamosios dalies matyti, kad nesuteikti ieškovei RES buvo nuspręsta remiantis įrodymais, jog pagrindinės žaliavos benzeno kaina buvo iškraipyta. Šiuo klausimu, pirma, ginčijamame reglamente pažymėta, kad palyginus Kinijos Liaudies Respublikos vidaus rinkos kainas, kaip šaltiniu remiantis vieno iš bendradarbiaujančių gamintojų pirkimo kainomis, ir kitų rinkos ekonomikos šalių kainas tiriamuoju laikotarpiu nustatytas kainų skirtumas buvo nuo 19 % iki 51 %. Antra, ginčijamame reglamente pažymima, kad Kinijos Liaudies Respublika importuojamam benzenui nustatė 40 % muitą, tačiau per peržiūros tiriamąjį laikotarpį jis nebuvo taikomas. Vis dėlto reikia pažymėti, kad nuoroda į importo muitą yra spausdinimo klaida, nes šalys pripažįsta, jog pirmą kartą ji įsivėlė administracinės bylos dokumentuose, konkrečiai – galutinio informacijos atskleidimo dokumente, o vėliau ieškovė ją pakartojo, 2012 m. balandžio 25 d. pateikdama pastabas dėl šio dokumento. Trečia, ginčijamame reglamente konstatuota, kad Kinijos Liaudies Respublika nekompensuoja 17 % PVM, taikomo eksportuojamam benzenui.
- 52 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad, kaip pati Taryba tvirtina ginčijamame reglamente, savo atsisakymą ji pagrindė sąlyga dėl pagrindinių gamybos sąnaudų, numatyta pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antroje pirmos įtraukos sakinio dalyje, o ne sąlyga dėl įmonių sprendimų, numatyta pirmoje tos nuostatos dalyje. Tai aišku iš ginčijamo reglamento teksto, atsižvelgiant į aplinkybių, nustatytų siekiant atsisakyti suteikti RES, pobūdį, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos struktūrą ir visus administracinę bylą sudarančius dokumentus. Nors su prašymu dėl RES susijusiame pranešime kalbama apie reikšmingą valstybės įsikišimą, jame taip pat nurodoma, kad benzeno kainos iš esmės neatitiko rinkos vertės. Be to, Komisijos galutinio informacijos atskleidimo dokumente konstatuota, kad žaliavų, visų pirma benzeno, pirkimo kaina iškraipyta.
- 53 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ginčijamame reglamente teigiama ne tai, kad valstybė labai kišosi ieškovei priimant sprendimus dėl gamybos sąnaudų, kaip tai suprantama pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmą pirmos įtraukos dalį, o tai, kad ieškovės pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės neatitiko rinkos vertės, nes ji buvo iškraipyta, kaip tai suprantama pagal antrą minėto straipsnio dalį.
- 54 Taigi ieškovės argumentai, taip pat juos grindžiant nurodyta jurisprudencija, skirta įrodyti, kad jos komerciniai sprendimai dėl žaliavų pirkimo būdavo priimami be reikšmingo, realaus ir tiesioginio valstybės kišimosi, turi būti atmesti kaip nesvarbūs.
- 55 Dėl informacijos, pateiktos ginčijamo reglamento 18 konstatuojamojoje dalyje vertinant sąlygą, susijusią su gamybos sąnaudomis, t. y. kuri buvo faktiškai pritaikyta, pirma, darytina išvada, kad, nesant pateisinimo, pagrindinės žaliavos, t. y. benzeno, kainos skirtumas nuo 19 % iki 51 % gali būti svarbus įrodymas, kad minėta sąlyga neįvykdyta.
- 56 Ieškovė šį kainos skirtumą paaiškina tuo, kad iš kokso gaminamas benzenas pigesnis nei benzenas, gaminamas iš naftos. Ji priduria, kad ginčijamame reglamente paprasčiausia neatsižvelgta į šį pateisinimą.
- 57 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad 2012 m. vasario 1 d. su prašymu dėl RES susijusiame pranešime aiškiai nurodyta, jog institucijos atsižvelgė į šį argumentą. Šiomis aplinkybėmis ginčijamo sprendimo 20 konstatuojamojoje dalyje teigiama, kad ieškovė negalėjo paaiškinti mažos benzeno kainos Kinijos Liaudies Respublikos rinkoje, palyginti su kaina kitose rinkos ekonomikos valstybėse. Atsižvelgiant į tai, galima teigti, kad ginčijamame reglamente padaryta išvada, jog ieškovės nurodytos faktinės aplinkybės nepakanka, siekiant paaiškinti aptariamą kainos skirtumą.
- 58 Be to, šiame ieškinyje Taryba, palaikoma į bylą įstousių bendrovių, pridūrė, kad benzenas yra homogeninio pagrindo produktas, kad iš naftos gauto benzeno ir iš kokso gauto benzeno kokybė nėra tokia skirtinga, kad pateisintų skirtingą kainą, ir kad neiškreiptoje rinkoje arbitražas turėtų padėti suderinti Kinijos Liaudies Respublikos ir kitų rinkos ekonomikos šalių kainas. Priešingai, nei teigia

ieškovė, nėra jokio pagrindo atmesti kaip pavėluotą argumentą dėl kainų arbitražo proceso, nes jis buvo neaiškiai nurodytas ginčijamo reglamento motyvuose, grindžiamuose ieškovės nepateisintais kainos skirtumais įvairiuose pasaulio regionuose.

- 59 Reikia priminti, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 44 ir 45 punktuose, įrodinėjimo pareiga tenka eksportuojančiam gamintojui, norinčiam gauti RES. Todėl ieškovė turi įtikinamai įrodyti, kad iš naftos gautas benzenas ir iš kokso gautas benzenas turėjo skirtingų savybių ir ypatybių, pateisinančių šį kainos skirtumą, arba kad buvo kitų priežasčių, pateisinančių kainų skirtumą šiuose regionuose. Tačiau reikia konstatuoti, kad ieškovė tik nurodė, jog gaminant benzeną, t. y. pagrindinį produktą, kurio savybės nesikeičia atsižvelgiant į jį gaminant naudojamą žaliavą, buvo naudojama kitokia žaliava, ir nepateikė pateisinimų ar įrodymų, kurių reikia tam, kad jai galėtų būti suteiktas RES.
- 60 Taigi reikia atmesti ieškovės argumentus dėl ginčijamame reglamente konstatuoto benzeno kainos skirtumo.
- 61 Antra, dėl eksporto maito pakanka pažymėti, kad ginčijamame reglamente nustatyta, jog 40 % maito taikymas buvo laikinai sustabdytas. Todėl neatsižvelgiant į tai, ar laikinai netaikomo maito buvimas yra veiksnys, savaime galintis daryti atgrasomąjį poveikį eksportui, kaip teigia į bylą įstojusios bendrovės, reikia pažymėti, jog ginčijamame reglamente nebuvo remiamasi šiuo veiksniu būtent dėl to, kad maito taikymas buvo sustabdytas.
- 62 Trečia, nepadarius teisės klaidos ginčijamame reglamente galėjo būti padaryta išvada, kad eksportuojamam benzenui taikomo 17 % PVM nekompensavimas buvo veiksnys, galėjęs iškraipyti benzeno kainą Kinijos Liaudies Respublikoje. Akivaizdu, kad dėl tokio valstybės kišimosi benzeno eksportas iš Kinijos Liaudies Respublikos tampa mažiau patrauklus, todėl benzeno pirkimo kaina Kinijos Liaudies Respublikos rinkoje turi būti dirbtinai mažinama.
- 63 Be to, dėl šio sprendimo 52–54 punktuose išdėstytų priežasčių ieškovės argumentai dėl tariamo reikšmingo, realaus ir tiesioginio valstybės įsikišimo reikalavimo turi būti atmesti kaip nesvarbūs. Maža to, priešingai, nei teigia ieškovė, reikia konstatuoti, kad eksportuojamam benzenui taikomo 17 % PVM nekompensavimas negali būti laikomas valstybės kišimusi, neturėjusiu reikšmės benzeno pirkimo kainai Kinijos Liaudies Respublikoje.
- 64 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl antrojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies pažeidimu

Šalių argumentai

- 65 Pateikdama antrąjį pagrindą ieškovė teigia, kad ginčijamu reglamentu pažeista pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis, nes laikotarpiu nuo pradinio tyrimo, kuriam pasibaigus buvo suteiktas RES, iki tarpinės peržiūros, kuriai pasibaigus šio statuso buvo atsisakyta, aplinkybės nepasikeitė iš esmės ir ilgam.
- 66 Remdamasi ginčijamo reglamento 34 konstatuojamąja dalimi ieškovė daro išvadą, kad argumentas dėl benzeno kainos iškraipymų klaidingas, nes Taryba nepagrįstai neatsižvelgė į tai, kad jos pirktas benzenas buvo pagamintas iš kokso, o ne iš naftos. Be to, ji pažymi, kad bet kuriuo atveju 40 % benzeno eksporto maitas 2007–2011 m., o tai apima laikotarpį nuo tyrimo iki peržiūros, buvo pakeistas 0 % maitu.
- 67 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių bendrovių, ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 68 Pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalį būtinybė toliau taikyti priemones taip pat gali būti peržiūrima, jei reikia, arba Komisijos iniciatyva, arba valstybės narės prašymu, arba – jeigu nuo galutinės priemonės nustatymo pradžios yra praėjęs pagrįstai nustatytas bent vienu metų laikotarpis, – bet kurio eksportuotojo, importuotojo ar Sąjungos gamintojų prašymu, kuriame pateikiama pakankamai įrodymų, kad tokia tarpinė peržiūra yra būtina.
- 69 Tarpinė peržiūra pradedama, jeigu prašyme pateikiama pakankamai įrodymų, kad dempingui kompensuoti nėra būtina toliau taikyti tos priemonės, ir (arba) atšaukus arba pakeitus tą priemonę nebus tikėtina, jog žala tęsis arba pasikartos, arba kad taikomos priemonės nepakanka – arba nebeįpakanka – žalą sukeliančiam dempingui kompensuoti.
- 70 Atlikdama tyrimus pagal šios dalies nuostatas Komisija gali taip pat apsvarstyti, ar dempingo ir žalos aplinkybės smarkiai pakito ir ar taikomomis priemonėmis pasiekiami norimų rezultatų, siekiant pašalinti pagal 3 straipsnį jau nustatytą žalą. Šiuo atveju galutinai nustatant faktus atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus.
- 71 Nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento C dalies „Dempingas“ 7 punktas pavadintas „Ilgalaikis pasikeitusių aplinkybių pobūdis“. Konkrečiai kalbant, ginčijamo reglamento 34 konstatuojamojoje dalyje nurodyta, kad, atsižvelgiant į atsakymo suteikti RES priežastis, gali būti laikoma, kad peržiūros išvados yra ilgalaikio pobūdžio. Joje taip pat teigiama, kad iš įrodymų matyti, jog benzeno kaina Kinijos Liaudies Respublikoje buvo iškraipyta dar iki peržiūros laikotarpio ir kad nėra pagrindo daryti išvadą, jog šios valstybės vyriausybė panaikino šį iškraipymą.
- 72 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovė tvirtina, jog dėl dėstant pirmąjį pagrindą nurodytų teisės klaidų taip pat pažeista pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis (tiek, kiek aplinkybių pokytis nebuvo esminis ir ilgalaikis), nes jai turėjo būti suteiktas RES. Taip aiškinant antrojo pagrindo likimas turėtų būti toks pats kaip pirmojo.
- 73 Vis dėlto dėstant antrąjį pagrindą keliamas kitoks klausimas, būtent – ar atlikdamos tarpinę peržiūrą institucijos turi konstatuoti, kad faktinės aplinkybės objektyviai pasikeitė, o gal jos gali atlikti kitokį vertinimą, remdamosi anksčiau atsiradusiomis aplinkybėmis ir atsižvelgdamos į šalių pateiktus naujus argumentus ir įrodymus.
- 74 Neatsižvelgiant į tai, kad ginčijamo reglamento C dalies 7 punkto pavadinime paminėtos pasikeitusios aplinkybės, skaitant 34 konstatuojamąją dalį ir iš Tarybos sprendžiant šį ginčą pateiktų raštų aišku, kad faktiškai pasikeitė būtent institucijų vertinimas, o ne objektyvios aplinkybės, kuriomis šis vertinimas buvo grindžiamas. Iš tikrųjų toje konstatuojamojoje dalyje pripažįstama, kad benzeno kainos buvo iškraipytos dar iki peržiūros tiriamojo laikotarpio. Be to, ginčijamame reglamente nenurodoma, kad eksportuojamam benzenui taikomo PVM nekompensavimo politiką buvo pradėta vykdyti pasibaigus pradinio tyrimo laikotarpiui. Be to, neatsižvelgdama į tai, kiek tam svarbus eksportuojamam benzenui taikomas 40 % muitas, kurį Tarybą ginčija, ieškovė pažymi, kad nuo 2007 m. šio muto taikymas buvo sustabdytas, ir tai neginčijama.
- 75 Taigi, atrodo, Taryba pakeitė savo vertinimą, nors atitinkamos aplinkybės nebūtinai buvo pasikeitusios. Ginčijamame reglamente teigiama, kad su benzeno kainos iškraipymu susijusios aplinkybės yra ilgalaikės, o tai pateisina taikomų priemonių pokyčius. Bendrasis Teismas turi nuspręsti, ar, atsižvelgiant į tai, ginčijamu reglamentu pažeista pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalis.
- 76 Siekiant tokio įvertinimo reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento ir iki jo priimtų reglamentų, kuriais siekta panašių tikslų, nuostatos buvo iš esmės pakeistos, visų pirma kiek tai susiję su peržiūros procedūra. Pavyzdžiui, pagal 1979 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 3017/79 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina bei subsidijuoto importo iš Europos ekonominės bendrijos

narėmis nesančių valstybių (OL L 339, 1979, p. 1) 14 straipsnio 1 dalį reglamentai, kuriais nustatomi antidempingo muitai, „prireikus, gali būti peržiūrimi“. Pagal šios nuostatos 3 dalį, jei peržiūrai to reikia, priemonės pakeičiamos, panaikinamos ar skelbiamos negaliojančiomis. Tačiau minėtoje nuostatoje nenurodyta, kokiomis aplinkybėmis toks pakeitimas yra reikalingas.

- 77 Vėliau 1984 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2176/84 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 201, 1984, p. 1) 14 straipsnio 1 dalyje buvo nurodyta, kad peržiūra atliekama valstybės narės prašymu arba Komisijos iniciatyva. Taip pat gali būti peržiūrima suinteresuotosios šalies prašymu, jeigu ji „pateikia pasikeitusių aplinkybių įrodymų, pakankamai pateisinančių tokios peržiūros poreikį“, ir tik tada, jei po tyrimo išvados priėmimo praėjo ne mažiau nei vieni metai. Šio straipsnio 3 dalyje tik nurodyta, kad priemonės keičiamos, jei to reikia peržiūrai; jokių kitų paaiškinimų nepateikta.
- 78 Dėl Reglamento Nr. 2176/84 14 straipsnio taikymo jurisprudencijoje nurodyta, kad peržiūros procedūra taikoma pasikeitus duomenims (šiuo klausimu žr. 1987 m. vasario 24 d. Sprendimo *Continentalte Produkten Gesellschaft Erhardt-Renken / Komisija*, 312/84, EU:C:1987:94, 11 punktą) arba aplinkybėms, jei peržiūra atliekama suinteresuotosios šalies prašymu (šiuo klausimu žr. 1990 m. liepos 11 d. Sprendimo *Sermes*, C-323/88, EU:C:1990:299, 16 ir 17 punktus). Remiantis ta pačia nuostata buvo nuspręsta, kad peržiūros procedūra gali būti pateisinama tik pasikeitusiomis aplinkybėmis, jei peržiūra atliekama suinteresuotosios šalies prašymu (1993 m. balandžio 1 d. Sprendimo *Findling Wälzlager*, C-136/91, EU:C:1993:133, 15 punktas), kaip tai matyti iš aptariamąs nuostatos teksto.
- 79 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 384/96 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 56, 1996, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 11 sk., 10 t., p. 45) 11 straipsnio 3 dalyje buvo sukurta nuostata, kurios tekstas atitinka dabartinės pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies formuluotę.
- 80 Būtent remiantis šio sprendimo 78 punkte nurodyta jurisprudencija, nors nagrinėjama byla susijusi su Reglamento Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalies, kurios tekstas skiriasi nuo Reglamento Nr. 2176/84 14 straipsnio formuluotės, aiškinimu, buvo nuspręsta, kad peržiūros procedūra siekiama priderinti nustatytus muitus prie jų atsiradimą lėmusių aplinkybių pokyčių, taigi preziumuojant šių aplinkybių pokyčius (2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Medici Grimm / Taryba*, T-7/99, EU:T:2000:175, 82 punktas). Tai paaiškinama nagrinėjamos bylos faktinių aplinkybių ypatumais. Iš tikrųjų šioje byloje, praėjus vos šešioms savaitėms nuo pradinio antidempingo muitą nustatančio reglamento paskelbimo, Komisija paskelbė nuomonę, kurioje ragino eksportuojančius gamintojus pateikti duomenų, kurie išimties tvarka pateisina ankstyvos tarpinės peržiūros pradžią. Paskui ji išsiuntė klausimynus dėl to paties laikotarpio, kaip nagrinėjamas per pradinį tyrimą. Šiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas siekė nustatyti, ar įvyko toks aplinkybių pokytis, kuris būtų pagrindas institucijoms pradėti peržiūrą, ir nusprendė, jog vienintelis šios procedūros tikslas – suteikti pradinėje procedūroje nedalyvavusioms įmonėms galimybę gauti individualų režimą (2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Medici Grimm / Taryba*, T-7/99, EU:T:2000:175, 83 punktas). Todėl nagrinėjamu atveju buvo atlikta ne taikomų priemonių peržiūra, o dar kartą pradėta pradinė procedūra (2000 m. birželio 29 d. Sprendimo *Medici Grimm / Taryba*, T-7/99, EU:T:2000:175, 85 punktas).
- 81 Reikia pažymėti, kad vėlesnėje jurisprudencijoje dėl Reglamento Nr. 384/96 11 straipsnio 3 dalies ir pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies buvo kalbama apie didelių aplinkybių pokyčių buvimą ar nebuvimą, taip pat nurodant, kad toks pokytis turi būti ilgalaikis (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *MTZ Polyfilms / Taryba*, T-143/06, EU:T:2009:441, 41 punktą; 2010 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *EWRIA ir kt. / Komisija*, T-369/08, EU:T:2010:549, 81 ir 94 punktus ir 2015 m. balandžio 28 d. Sprendimo *CHEMK ir KF / Taryba*, T-169/12, EU:T:2015:231, 48 punktą, patvirtintą apeliacine tvarka 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *CHEMK ir KF / Taryba*, C-345/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:433, 29–32 punktais).

- 82 Be to, pagal jurisprudenciją atlikdamos peržiūrą institucijos turi atlikti ne tik padėties raidos retrospektyviąją analizę, pradėdamos nuo pradinio galutinės priemonės nustatymo, kad įvertintų, ar reikia palikti ją galioti, ar pakeisti, kad būtų pašalintas žala darantis dempingas, bet ir padėties galimos raidos perspektyvų analizę, pradėdamos nuo per peržiūros procedūrą priimtos priemonės, kad galėtų įvertinti galimą galutinės priemonės panaikinimo ar pakeitimo įtaką (2014 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Valimar*, C-374/12, EU:C:2014:2231, 55 punktas ir 2016 m. birželio 9 d. Nutarties *CHEMK ir KF / Taryba*, C-345/15 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2016:433, 31 punktas).
- 83 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pažymėtina, kad institucijos, atlikdamos retrospektyviąją ir perspektyviąją analizę, kuri joms yra privaloma atliekant peržiūrą, gali pakeisti savo atliktą aplinkybių vertinimą. Konkrečiai kalbant, reikia pažymėti, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nurodyta, jog institucijos gali, „be kita ko“, išnagrinėti ne tik, ar aplinkybės smarkiai pakito, bet ir ar taikomomis priemonėmis pasiekama norimų rezultatų pašalinant jau nustatytą žalą. Taigi minėtoje nuostatoje aiškiai pripažįstama, jog institucijos gali padaryti išvadą, kad iš pradžių patvirtintų priemonių nepakanka tam, kad kompensuotų žalą sukeltą dempingą, priešingai, nei jos manė iš pradžių, todėl šios priemonės turi būti pakeistos. Be to, žodžiai „be kita ko“ reiškia, kad pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje nepateikiamas išsamus klausimų, kurie gali būti nagrinėjami atliekant tarpinę peržiūrą, sąrašas, t. y. gali būti nagrinėjamas ne tik didelis aplinkybių pokytis ir taikant priemones pasiekti rezultatai. Pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalyje taip pat priduriama, kad „šiuo atveju, galutinai nustatant faktus, atsižvelgiama į visus svarbius ir tinkamai dokumentais pagrįstus įrodymus“. Todėl institucijos gali atsižvelgti į bet kokius vėliau pateiktus įrodymus, net jeigu jie susiję su objektyviomis aplinkybėmis, kurios nepasikeitė nuo pradinio tyrimo pradžios.
- 84 Iš tikrųjų būtų nelogiška, kad institucijos privalėtų taikyti pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punktą taip, kad toks taikymas būtų klaidingas atsižvelgiant į per tarpinę peržiūrą pateiktus įrodymus, vien dėl to, kad toks vertinimas buvo atliktas per pradinį tyrimą. Tokia išvada būtų juo labiau nelogiška, nes pagal pagrindinio reglamento 11 straipsnio 6 dalį priemonės galima pakeisti tik atlikus tarpinę peržiūrą, o atlikus priemonių galiojimo termino peržiūrą jos gali būti tik panaikintos arba paliktos galioti.
- 85 Šiuo atveju ginčijamame reglamente padarytas vertinimas buvo grindžiamas ilgalaikio, o ne trumpalaikio pobūdžio faktinėmis aplinkybėmis, būtent benzeno kainų iškraipymu ir eksportuojamam benzenui taikomo 17 % PVM nekompensavimu. Kaip teisingai nurodo Taryba, buvo galima teisėtai daryti išvadą, kad benzeno kainų iškraipymas Kinijos Liaudies Respublikoje buvo ilgalaikio pobūdžio, nes nebuvo jokių duomenų apie jo panaikinimą. Be to, reikia atmesti ieškovės argumentą dėl Kinijos Liaudies Respublikoje gaminant benzeną naudotų kitokių žaliavų, būtent kokso, o ne naftos, nes ji neįrodė, jog iš naftos gaunamas benzenas ir iš kokso gaunamas benzenas turėjo skirtingų savybių, pateisinančių šį kainos skirtumą, kaip tai nurodyta šio sprendimo 58 ir 59 punktuose. Dėl 40 % muito eksportuojamam benzenui pakanka pažymėti, kad ginčijamame reglamente tik teigiama, kad aptariamam laikotarpiu jis buvo pakeistas 0 % muito. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas reglamentas neprieštaruja pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 daliai.
- 86 Taigi antrąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl trečiojo pagrindo, grindžiamo pareigos motyvuoti pažeidimu

Šalių argumentai

- 87 Pateikdama trečiąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad ginčijamu reglamentu pažeista pareiga motyvuoti, įtvirtinta SESV 296 straipsnyje, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalyje, 11 straipsnio 3 dalyje, 14 straipsnio 2 dalyje ir 18 straipsnio 4 dalyje. Iš esmės ji teigia, kad ginčijamame reglamente neatsižvelgta į tam tikrus jos argumentus arba bent jau nenurodytos tų argumentų atmetimo priežastys.
- 88 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių bendrovių, ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 89 Pagal suformuotą jurisprudenciją motyvavimas, reikalaujamas pagal SESV 296 straipsnį, turi atitikti nagrinėjamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai parodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad suinteresuotieji asmenys galėtų sužinoti priimtos priemonės motyvus, o kompetentingas teismas – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas pateikti motyvus turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, be kita ko, į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus. Nurodant motyvus nereikalaujama tiksliai nurodyti visų svarbių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes tai, ar akto motyvavimas atitinka SESV 296 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir į priėmimo aplinkybes ir nagrinėjamą sritį reglamentuojančių teisės normų visumą (žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Eurocoton ir kt. / Taryba*, C-76/01 P, EU:C:2003:511, 88 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 90 Be to, nuspręsta, kad galutinį antidempingo muitą nustatančiame reglamente Taryba neprivalo atskirai pagrįsti, kodėl neatsižvelgta į įvairius šalių per administracinę procedūrą pateiktus argumentus. Pakanka, kad šiame reglamente būtų aiškiai pagrįstos pagrindinės aplinkybės, šiuo atveju dalyje, kurioje analizuojamas klausimas, ar pagrindinės gamybos sąnaudos iš esmės atitinka rinkos vertę, nes pagrindimas gali paaiškinti priežastis, dėl kurių Taryba atmetė svarbius argumentus, šalių šiuo klausimu pateiktus per administracinę procedūrą (šiuo klausimu žr. 1999 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Petrotub ir Republica / Taryba*, T-33/98 ir T-34/98, EU:T:1999:330, 151 punktą).
- 91 Vis dėlto akto motyvai turi būti pateikti pačiame akto tekste ir negali, išskyrus tam tikromis aplinkybėmis, išplaukti iš vėliau raštu arba žodžiu pateiktų paaiškinimų, kai Sąjungos teisme dėl akto jau yra pareikštas ieškiny (2015 m. gegužės 20 d. Sprendimo *Yuanping Changyuan Chemicals / Taryba*, T-310/12, nepaskelbtas Rink., EU:T:2015:295, 174 punktas).
- 92 Nagrinėjamu atveju iš ginčijamo reglamento 18 konstatuojamosios dalies matyti, kad ieškovės pateiktas prašymas dėl RES nebuvo patenkintas dėl to, kad jos benzono pirkimo kaina buvo iškreipta ir iš esmės neatitiko rinkos vertės. Atliekant tokį vertinimą ginčijamame reglamente atkreiptas dėmesys į tris aplinkybes, kaip matyti iš šio sprendimo 51 punkto, būtent – į didelio benzono kainų skirtumo Kinijos Liaudies Respublikoje ir kitose rinkos ekonomikos valstybėse buvimą, į muito eksportuojamam benzenui buvimą, net jeigu jo taikymas buvo sustabdytas, ir į eksportuojamam benzenui taikomo PVM nekompensavimą. Ginčijamo reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje taip pat nurodyta, kad ieškovė nesugebėjo paaiškinti mažos benzono kainos Kinijos Liaudies Respublikoje, nors ir ginčijo Komisijos išvadas.

- 93 Darytina išvada, kad ginčijamame reglamente laikomasi pareigos motyvuoti reikalavimų, kaip ji aiškinama pagal šio sprendimo 89–91 punktuose minėtą jurisprudenciją. Iš tikrųjų ginčijamame reglamente nurodomi pagrindiniai šias išvadas pagrindę argumentai, net jeigu jame atskirai nenurodomi motyvai, dėl kurių neatsižvelgta į visus ieškovės per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, be kita ko, dėl trijų šiame sprendime minėtų aplinkybių.
- 94 Pirma, Taryba ginčijamame reglamente padarė išvadą, kad ieškovė netinkamai paaiškino benzeno kainų skirtumą Kinijos Liaudies Respublikoje ir kitose rinkos ekonomikos valstybėse, visų pirma Europoje ir Jungtinėse Valstijose, nepaisant to, kad ji paaiškino, jog benzenas buvo gaminamas iš kokso, o ne iš naftos.
- 95 Turint omenyje ginčijamo reglamento tekstą ir struktūrą, tai reiškia, kad, anot Tarybos, ieškovė neįrodė, jog iš naftos gaminamas benzenas ir iš kokso gaminamas benzenas nėra panašūs arba kad yra kitų priežasčių, paaiškinančių šių produktų kainų skirtumą Kinijos Liaudies Respublikoje ir kitose rinkos ekonomikos valstybėse. Todėl, kaip teisingai teigia Taryba, apie kainų arbitražą ginčijamame reglamente išdėstytuose argumentuose buvo užsiminta netiesiogiai.
- 96 Antra, ginčijamame reglamente paprasčiausia konstatuota, kad eksportuojamam benzenui nustatytas muitas, kurio taikymas, kaip teigia ieškovė, buvo sustabdytas peržiūros tiriamuoju laikotarpiu; tačiau remiantis tuo nepadaryta jokių konkrečių išvadų. Todėl negalima kaltinti dėl to, kad ginčijamas sprendimas nemotyvuotas arba kad pateikti tariamai prieštaringi motyvai.
- 97 Trečia, ieškovės argumentas, kad eksportuojamam benzenui taikomo PVM nekompensavimas nėra reikšmingas valstybės kišimasis, nėra svarbus, kaip matyti iš šio sprendimo 52–54 ir 63 punktų, todėl Taryba negali būti kaltinama dėl to, kad ginčijamame reglamente nenurodė jo atmetimo priežasčių.
- 98 Taigi reikia atmesti kaltinimą dėl pareigos motyvuoti pažeidimo. Iš tiesų, kaip matyti išanalizavus pirmąjį pagrindą, ginčijamame reglamente pateikti motyvai leidžia Bendrajam Teismui visapusiškai įvertinti jo pagrįstumą.
- 99 Kadangi pateikdama trečiąjį pagrindą ieškovė taip pat nurodo, kad pažeista pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalis, 11 straipsnio 3 dalis, 14 straipsnio 2 dalis ir 18 straipsnio 4 dalis, tačiau nepateikia pakankamai aiškių ir tikslių ši teiginį pagrindžiančių argumentų, reikia kelti klausimą dėl jo priimtumo, atsižvelgiant į Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą, kaip jis išaiškintas jurisprudencijoje (2009 m. sausio 28 d. Sprendimo *Centro Studi Manieri / Taryba*, T-125/06, EU:T:2009:19, 71 punktas).
- 100 Bet kuriuo atveju darant prielaidą, kad šie kaltinimai turi būti pripažinti priimtinais, dėl tariamo pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies pažeidimo reikia pažymėti, kad pagal šią nuostatą institucijos yra įpareigosotos atsižvelgti į tokio eksportuojančio gamintojo, kokia yra ieškovė, pastabas, jeigu jos yra pakankamai pagrįstos. Vis dėlto ši nuostata nereiškia, kad institucijos turi padaryti išvadą, jog pastabos yra pagrįstos. Nagrinėjamu atveju ginčijamo reglamento 20 konstatuojamojoje dalyje pažymima, kad ieškovė užginčijo Komisijos išvadas. Be to, konkrečiai iš su prašymu dėl RES susijusio pranešimo matyti, kad Komisija atskirai atsižvelgė į ieškovės argumentą, susijusį su tuo, kad jos naudojamas benzenas buvo pagamintas iš kokso, o ne iš naftos. Nepaisant to, ginčijamame reglamente daroma išvada, kad ieškovė negalėjo paaiškinti mažos benzeno kainos Kinijos Liaudies Respublikos rinkoje. Vadinas, pagrindinio reglamento 6 straipsnio 7 dalies pažeidimu grindžiamas kaltinimas negali būti priimtas.
- 101 Tas pats pasakytina dėl tariamo pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalies pažeidimo. Kadangi ieškovės kaltinimas gali būti aiškinamas kaip grindžiamas tuo, jog ginčijamame reglamente neatsižvelgta į visus svarbius ir tinkamai tarpinės peržiūros dokumentais pagrįstus įrodymus, pakanka

pagal analogiją padaryti nuorodą į šio sprendimo 100 punkte išdėstytus argumentus tam, kad šis kaltinimas būtų atmestas. Iš tikrųjų atsižvelgimas į visus svarbius įrodymus nebūtinai reiškia, kad visos šalies pretenzijos bus priimtos remiantis jos pateiktais įrodymais.

- 102 Dėl tariamo pagrindinio reglamento 14 straipsnio 2 dalies pažeidimo pakanka konstatuoti, kad ginčijamame reglamente pateikta svarbių su dempingo nustatymu susijusių faktų ir motyvų santrauka, visų pirma 15–35 konstatuojamosiose dalyse. Todėl šį kaltinimą reikia atmesti.
- 103 Galiausiai dėl tariamo pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies pažeidimo reikia priminti, kad iš ginčijamo reglamento 20 konstatuojamosios dalies, taip pat su prašymu dėl RES susijusio pranešimo ir galutinio informacijos atskleidimo dokumento matyti, kad priežastis, dėl kurios ieškovės pateikti įrodymai ir argumentai buvo atmesti, buvo tai, jog, nepaisant šios aplinkybės, ji negalėjo paaiškinti mažos benzeno kainos Kinijos Liaudies Respublikos rinkoje. Todėl taip pat reikia atmesti kaltinimą dėl pagrindinio reglamento 18 straipsnio 4 dalies pažeidimo.
- 104 Taigi, atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, trečiasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl ketvirtojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antros pastraipos pažeidimu

Šalių argumentai

- 105 Pateikdama ketvirtąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad pažeista pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antra pastraipa. Ji tvirtina, kad nors klausimas, ar ji atitinka RES suteikimo kriterijus, turėjo būti išspręstas per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios, nagrinėjamu atveju šis terminas sudarė šešis mėnesius.
- 106 Ieškovė teigia, kad ginčijamas reglamentas ir antidempingo muitai būtų galėję būti kitokie, jei atsakymas į tą klausimą būtų pateiktas per tris mėnesius. Šiuo atžvilgiu ji paaiškina, kad savo sprendimą nesuteikti RES Komisija grindė informacija, gauta per patikrinimus vietoje, kurie buvo atlikti pasibaigus trijų mėnesių terminui, visų pirma kiek tai susiję su benzeno pirkimo kaina. Todėl ji mano, kad jei sprendimas būtų priimtas per nustatytą terminą, jai būtų suteiktas RES, nes tuo metu institucijos neturėjo informacijos apie benzeno pirkimo kainas, kuri turėjo lemiamos reikšmės atsisakant suteikti jai šį statusą.
- 107 Be to, ji pažymi, kad, kaip matyti iš administracinės bylos, klausimų, susijusių su tariamu benzeno eksporto muitu ir PVM nekompensavimu, kilo jau pasibaigus trijų mėnesių terminui.
- 108 Pateikdama dubliką ieškovė nurodo, kad jei dempingo skirtumas būtų apskaičiuotas remiantis jos pateikta informacija, jis būtų gerokai mažesnis, nei nustatytas ginčijamame reglamente.
- 109 Be to, remiantis jurisprudencija trijų mėnesių termino tikslas – užtikrinti, kad klausimas, ar eksportuojantis gamintojas tenkina RES suteikimo kriterijus, nebūtų sprendžiamas remiantis jo įtaka apskaičiuojant antidempingo muitus, o nagrinėjamu atveju šios sąlygos nebuvo laikomasi.
- 110 Taryba, palaikoma į bylą įstojusių bendrovių, ginčija ieškovės argumentus.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 111 Pagal pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antros pastraipos redakciją, galiojusią klostantis faktinėms aplinkybėms, klausimas, ar gamintojas atitinka tos nuostatos pirmoje pastraipoje minėtus kriterijus, turi būti išspręstas po specialių konsultacijų su Patariamuoju komitetu ir Sąjungos pramonei suteikus galimybę pareikšti pastabas, per tris mėnesius nuo tyrimo pradžios. Šis nustatytas statusas išlieka viso tyrimo metu.
- 112 2011 m. liepos 29 d., remdamasi pagrindinio reglamento 11 straipsnio 3 dalimi, Komisija paskelbė pranešimą apie dalinės tarpinės peržiūros inicijavimą. Todėl trijų mėnesių terminas suėjo 2011 m. spalio 29 d. 2012 m. vasario 1 d. Komisija nusiuntė ieškovei su prašymu dėl RES susijusį pranešimą.
- 113 Pirmiausia pabrėžtina, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto antroje pastraipoje nėra jokios informacijos apie tai, kokios būtų pasekmės, jeigu Komisija viršytų trijų mėnesių terminą. Iš tiesų, remiantis jurisprudencija, Komisijai bent kiek viršijus šį terminą vėliau priimtas reglamentas negali automatiškai netekti galios (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 115 ir 116 punktus ir 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Ningbo Yonghong Fasteners / Taryba*, T-150/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:529, 53 punktą).
- 114 Be to, pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies b punkte numatyta to paties straipsnio 7 dalies a punkte esančios normaliosios vertės apskaičiavimo metodo išimtis; ši išimtis turi būti aiškinama griežtai. Taigi ji negali būti automatiškai taikoma, kai Komisija viršija trijų mėnesių terminą, nes nėra tai numatančios nuostatos (2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 121 punktą).
- 115 Iš jurisprudencijos matyti, kad toks pažeidimas, pavyzdžiui, trijų mėnesių termino viršijimas, turi įtakos ginčijamo reglamento teisėtumui tik tada, kai ieškovė įrodo, kad priėmus reglamentą laiku, atsakymas į prašymą suteikti RES būtų buvęs kitoks, t. y. labiau atitiktų tos šalies interesus (2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Transnational Company „Kazchrome“ ir ENRC Marketing / Taryba*, T-192/08, EU:T:2011:619, 303 punktą; šiuo klausimu taip pat žr. 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 138 punktą ir 2012 m. rugsėjo 18 d. Sprendimo *Since Hardware (Guangzhou) / Taryba*, T-156/11, EU:T:2012:431, 160 punktą).
- 116 Šiuo atveju ieškovė teigia, kad jei sprendimas būtų priimtas per nustatytą terminą, jis būtų jai palankus, nes tuo metu institucijos neturėjo informacijos apie benzeno pirkimo kainas, turėjusias lemiamos reikšmės atsisakant jai suteikti RES. Šiems argumentams negalima pritarti.
- 117 Pirma, reikia priminti, kad, kaip pažymėta šio sprendimo 45 punkte, pareiga įrodyti, jog buvo laikomasi pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto sąlygų, tenka ieškovei.
- 118 Antra, reikia pažymėti, kad, anot pranešimo apie dalinės tarpinės peržiūros inicijavimą, tokį prašymą pateikusios bendrovės pateikė įrodymų, kurie iš pirmo žvilgsnio patvirtina, kad ieškovė turėjo naudoti iš tam tikrų valstybės priemonių, pakeitusių jos faktinių gamybos sąnaudų struktūrą. Taigi institucijos turėjo tam tikrų abejonių dėl ieškovės galimybių toliau naudotis RES, visų pirma turint omenyje teiginį, kad ji pirkė benzeną iškreiptomis kainomis.
- 119 Trečia, neatsižvelgiant į tai, prašyme dėl RES ieškovė nepateikė duomenų apie kainas, kuriomis pirkė benzeną. Todėl 2011 m. spalio 3 d. prašyme pateikti informacijos Komisija aiškiai paragino ieškovę įrodyti, kad jos benzeno pirkimo kainos atitinka rinkos vertę. Atsakydama į šį prašymą 2011 m. spalio 17 d., t. y. dar nesuėjęs trijų mėnesių terminui, ieškovė paaiškino, kad jos benzenas buvo gaminamas iš

kokso, o ne iš naftos, ir atsiuntė diagramą, kurioje pateikti su jos pirkimo kaina susiję duomenys. 2011 m. lapkričio 14 ir 15 d., t. y. suėjus aptariamam terminui, atlikdama patikrinimus ieškovės patalpose Komisija patikrino šią informaciją.

- 120 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad tą dieną, kai baigėsi trijų mėnesių terminas, ieškovė nebuvo pateikusi pakankamų įrodymų, patvirtinančių, jog tenkina pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto pirmos įtraukos antroje dalyje numatytą sąlygą. Faktiškai tuo metu institucijos turėjo rimtą pagrindą manyti, kad ieškovė netenkina šios sąlygos.
- 121 Nė vienas ieškovės argumentas negali paneigti šios išvados.
- 122 Pirma, argumentai dėl tariamo benzeno eksporto muito ir eksportuojant taikomo PVM nekompensavimo taip pat susiję su klausimu, ar ieškovės benzeno pirkimo kaina iš esmės atitinka rinkos vertę; jis buvo užginčytas dar nesuėjus trijų mėnesių terminui.
- 123 Antra, kaip teisingai pažymi Taryba, ieškovės dublike pateikti dempingo skirtumo skaičiavimai yra paprasčiausi jos paties skaičiavimai. Tai neįrodo, kad Taryba būtų turėjusi pritarti šiems skaičiavimams arba atlikti panašius, jei sprendimas dėl RES būtų priimtas per nustatytą terminą. Be to, atrodo, kad šie skaičiavimai grindžiami prielaida, jog RES ieškovei būtų suteiktas, nes apskaičiuojant tariamai buvo palyginta Kinijos vidaus rinkoje galiojanti kaina ir pardavimo eksportui kaina. Tačiau atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, ši prielaida neteisinga.
- 124 Trečia, priešingai, nei, atrodo, teigia ieškovė, remiantis jos cituota jurisprudencija negalima daryti išvados, jog ginčijamas reglamentas turi būti panaikintas dėl to, kad sprendimas dėl RES buvo priimtas pasibaigus trijų mėnesių terminui, todėl Komisija turėjo visą informaciją, būtina apskaičiuojant dempingo skirtumą RES suteikimo atveju (2006 m. lapkričio 14 d. Sprendimo *Nanjing Metalink / Taryba*, T-138/02, EU:T:2006:343, 44 punktas; 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 127 punktas ir 2012 m. spalio 10 d. Sprendimo *Shanghai Biaowu High-Tensile Fastener ir Shanghai Prime Machinery / Taryba*, T-170/09, nepaskelbtas Rink., EU:T:2012:531, 50 punktas).
- 125 Faktiškai šioje jurisprudencijoje nurodyta, kad pagrindinio reglamento 2 straipsnio 7 dalies c punkto paskutiniu sakiniu institucijoms draudžiama priėmus sprendimą dėl RES vėliau dar kartą svarstyti šį pradinį sprendimą, atsižvelgiant į jo poveikį dempingo skirtumo skaičiavimui. Tačiau institucijos gali dar kartą svarstyti šį pradinį sprendimą, jei yra pateikta naujų įrodymų arba tam tikrais atvejais net ir nesant naujų duomenų, atsižvelgdamos į teisingumo ir gero administravimo principus (šiuo klausimu žr. 2009 m. kovo 18 d. Sprendimo *Shanghai Excell M&E Enterprise ir Shanghai Adeptech Precision / Taryba*, T-299/05, EU:T:2009:72, 127 punktą ir 2011 m. lapkričio 8 d. Sprendimo *Zhejiang Harmonic Hardware Products / Taryba*, T-274/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:639, 37–39 punktus). Bet kuriuo atveju pakanka konstatuoti, kad šioje byloje institucijos dar kartą nesvarstė sprendimo dėl RES, nes toks statusas nebuvo suteiktas atliekant dalinės tarpinės peržiūros tyrimą.
- 126 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ketvirtasis pagrindas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

Dėl penktojo pagrindo, grindžiamo pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalies ir teisės į gynybą pažeidimu

Šalių argumentai

- 127 Pateikdama penktąjį pagrindą ieškovė teigia, kad pažeista pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalis ir teisė į gynybą.

- 128 Konkrečiai kalbant, ji pažymi, kad 2012 m. balandžio 11 d. galutinio informacijos atskleidimo dokumente Komisija nurodė, jog normalioji vertė nustatyta remiantis iš bendradarbiavusio analogiškos šalies, t. y. Argentinos, gamintojo gauta informacija. Nors šis gamintojas prekiaavo nagrinėjamu produktu savo vidaus rinkoje, atsižvelgiant į skirtingus gamybos metodus Argentinoje ir Kinijos Liaudies Respublikoje, buvo nuspręsta apskaičiuoti normaliąją vertę, užuot panaudojus pardavimo kainas vidaus rinkoje. Todėl Argentinos gamintojo gamintos L+ vyno rūgšties normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis gamybos sąnaudomis Argentinoje, atsižvelgiant į gamybos metodo skirtumus. Kadangi Argentinos gamintojas negamino DL vyno rūgšties, jos normalioji vertė taip pat buvo apskaičiuota remiantis nustatytu šių dviejų rūšių produktų kainų skirtumu. Informacijos atskleidimo dokumente buvo nurodyta, kad dėl su konfidencialumu susijusių priežasčių neįmanoma pateikti išsamesnės informacijos apie normaliąją vertę, nes per procedūrą visapusiškai bendradarbiavo tik vienas Argentinos gamintojas.
- 129 Ieškovė priduria, kad 2012 m. balandžio 25 d. pastabose dėl galutinio informacijos atskleidimo dokumento ji tvirtino, jog Komisija nepateikė reikšmės turinčios informacijos apie DL vyno rūgšties normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, visų pirma nenurodė L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų šaltinio ir kainų palyginimui įtakos turinčių veiksnių.
- 130 Ieškovė teigia, jog dėl to, kad ginčijamo sprendimo 38 konstatuojamąja dalimi buvo atmestas jos prašymas apskaičiuoti DL vyno rūgšties normaliąją vertę, motyvuojant tuo, kad neįmanoma pateikti tokios informacijos neatskleidus aptariamo Argentinos gamintojo metodų ir gamybos sąnaudų, pažeista jos teisė į gynybą ir pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalis.
- 131 Šiuo klausimu ieškovė pažymi, kad analogiškos šalies gamintojas negamino DL vyno rūgšties, todėl, atrodo, jog apskaičiuodamos DL vyno rūgšties normaliąją vertę institucijos iš pradžių palygino tam tikras L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainas, paskui pritaikė šį skirtumą L+ vyno rūgšties normaliajai vertei, apskaičiuotai analogiškoje šalyje. Tačiau ji neturėjo galimybės pateikti savo nuomonės dėl ginčijamame reglamente atlikto L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų palyginimo teisingumo. Ieškovė taip pat teigia, kad duomenys apie DL vyno rūgštį negalėjo būti analogiškos šalies gamintojo konfidencialūs duomenys, nes jis negamino šio produkto. Bet kuriuo atveju konfidencialią informaciją buvo galima pateikti santraukos forma arba nurodant mastą, o ne konkrečius skaičius.
- 132 Taryba atsako, kad šis teiginys neaiškus ir nepagrįstas. Ji buvo nurodžiusi metodus ir paaiškinusi, kokie veiksniai buvo pakoreguoti. Konkrečiai kalbant, ginčijamame reglamente buvo pažymėta, kad institucijos panaudojo analogiškos šalies gamintojo L+ vyno rūgšties gamybos sąnaudas, pakeitė žaliavos sąnaudas Argentinoje vidutine benzeno rinkos kaina ir pakoregavo pardavimo išlaidas, administracines išlaidas ir kitas bendrąsias analogiškos šalies gamintojo išlaidas. Kiek tai susiję su DL vyno rūgštimi, apskaičiuojant normaliąją vertę ginčijamame reglamente buvo atsižvelgta į L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainos skirtumus. Taryba teigia, kad negalėjo pateikti duomenų, panaudotų apskaičiuojant L+ vyno rūgšties normaliąją vertę, neatskleidusi analogiškos šalies gamintojo konfidencialios komercinės informacijos.
- 133 Pateikdama tripliką Tarybą priduria, kad apskaičiuodamos L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainos skirtumą institucijos akivaizdžiai rėmėsi Kinijos Liaudies Respublikos eksporto kainomis.
- 134 Atsakydamos į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktus klausimus Taryba ir Komisija paaiškino, kad apskaičiuodamos L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainos skirtumą jos rėmėsi ieškovės ir kito bendradarbiavusio Kinijos gamintojo kainomis. Kadangi ieškovės kainos buvo viena iš dviejų sudedamųjų dalių apskaičiuojant tą skirtumą, jei institucijos būtų pateikusios šių duomenų, ieškovė būtų galėjusi iš jų nustatyti savo konkurento kainas, o tokia kaina yra jautri komercinė informacija.
- 135 Į bylą įstojusios bendrovės mano, kad institucijos galėjo teisėtai atsisakyti teikti jautrią komercinę informaciją apie konkurento gamybos sąnaudas.

- 136 Savo pastabose dėl atsiliepimo į ieškinį ieškovė pažymi, kad neprašė analogiškos šalies gamintojo informacijos.

Bendrojo Teismo vertinimas

- 137 Pateikdama penktąjį pagrindą ieškovė nurodo, kad pažeista teisė į gynybą ir pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalis, nes institucijos nepateikė jai reikšmės turinčios informacijos apie DL vyno rūgšties normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, visų pirma nenurodė L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų šaltinio ir kainų palyginimui įtakos turinčių veiksnių.
- 138 Pagal pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalį šalys gali reikalauti galutinai atskleisti esminius faktus ir motyvus, kurių pagrindu rekomenduojama nustatyti galutines priemones arba baigti tyrimą ar nagrinėjimą nenustatant priemonių.
- 139 Iš suformuotos jurisprudencijos išplaukia, kad teisės į gynybą užtikrinimas per bet kokią procedūrą, pradėtą prieš asmenį ir galinčią pasibaigti jam neigiamų pasekmių sukeliančių sprendimu, yra pagrindinis Sąjungos teisės principas, kurio reikia laikytis, net ir nesant jokių procedūrą reglamentuojančių teisės aktų (žr. 2009 m. spalio 1 d. Sprendimo *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware / Taryba*, C-141/08 P, EU:C:2009:598, 83 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šis principas yra nepaprastai svarbus vykstant antidempingo tyrimo procedūroms (žr. 2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 77 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 140 Remiantis šiuo principu, suinteresuotosioms įmonėms turi būti suteikta galimybė per administracinę procedūrą veiksmingai išreikšti savo nuomonę dėl nurodytų faktų ir aplinkybių tikrumo ir svarbos, taip pat dėl įrodymų, kuriais rėmėsi Komisija, grįsdama dempingo praktikos ir iš jos kylančios žalos egzistavimą (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 76 punktas).
- 141 Be to, iš jurisprudencijos matyti, kad vykdydamos savo pareigą informuoti Sąjungos institucijos privalo, užtikrindamos komercinės paslapties apsaugą, rūpestingai, kaip to reikalaujama, suinteresuotosioms įmonėms teikti jų gynybai naudingus duomenis, prireikus sava iniciatyva pasirinkdamos tinkamą tokio pateikimo tvarką (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 30 punktą; 1991 m. birželio 27 d. Sprendimo *Al-Jubail Fertilizer / Taryba*, C-49/88, EU:C:1991:276, 17 punktą ir 2000 m. spalio 3 d. Sprendimo *Industrie des poudres sphériques / Taryba*, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 99 punktą).
- 142 Sąjungos institucijoms antidempingo srityje tenkanti pareiga informuoti turi būti derinama su pareiga užtikrinti informacijos konfidencialumą (šiuo klausimu žr. 1997 m. rugsėjo 25 d. Sprendimo *Shanghai Bicycle / Taryba*, T-170/94, EU:T:1997:134, 121 punktą ir 1997 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Ajinomoto ir NutraSweet / Taryba*, T-159/94 ir T-160/94, EU:T:1997:209, 83 punktą). Tačiau dėl pareigos užtikrinti informacijos konfidencialumą teisė į gynybą neturi tapti beprasmė (šiuo klausimu žr. 1985 m. kovo 20 d. Sprendimo *Timex / Taryba ir Komisija*, 264/82, EU:C:1985:119, 29 punktą).
- 143 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad Sąjungos institucijų teikiamos informacijos pakankamumas turi būti vertinamas atsižvelgiant būtent į prašomos informacijos specifiką (1997 m. gruodžio 18 d. Sprendimo *Ajinomoto ir NutraSweet / Taryba*, T-159/94 ir T-160/94, EU:T:1997:209, 93 punktas).
- 144 Reikia priminti, kad ieškovė įpareigota įrodyti ne tai, kad institucijos būtų priėmusios kitokį sprendimą, o tik tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina, nes jei procedūros pažeidimo, dėl kurio būtų ir pažeidžiama teisė į gynybą, nebūtų, ji būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą (2012 m. vasario 16 d. Sprendimo *Taryba ir Komisija / Interpipe Niko Tube ir Interpipe NTRP*, C-191/09 P ir C-200/09 P, EU:C:2012:78, 78 ir 79 punktai).

- 145 Vis dėlto ieškovė privalo konkrečiai įrodyti, kaip būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą, jei tokio pažeidimo nebūtų, o ne tik teigti, kad negalėjo pateikti pastabų dėl hipotetinių situacijų (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 9 d. Sprendimo *Growth Energy ir Renewable Fuels Association / Taryba*, T-276/13, EU:T:2016:340, 264 punktą).
- 146 Šiuo atveju reikia konstatuoti, kad galutinio informacijos atskleidimo dokumente nurodyta: atsižvelgiant į tai, kad Argentinos gamintojas negamino DL vyno rūgšties, normalioji vertė buvo apskaičiuota remiantis nustatytu dviejų produktų rūšių kainos skirtumu. Savo pastabose dėl galutinio informacijos atskleidimo dokumento ieškovė paprašė informacijos konkrečiai apie DL vyno rūgšties normaliosios vertės apskaičiavimo metodą, visų pirma apie L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų šaltinį ir kainų palyginimui įtakos turinčius veiksnius. Nepaisant šio prašymo, kaip ir galutinio informacijos atskleidimo dokumente, ginčijamo reglamento 29 konstatuojamojoje dalyje nurodyta: atsižvelgiant į tai, kad Argentinos gamintojas negamino DL vyno rūgšties, normalioji vertė taip pat buvo apskaičiuota remiantis nustatytu dviejų produktų rūšių kainos skirtumu. Be to, ginčijamo reglamento 38 konstatuojamojoje dalyje nustatyta, kad ieškovės prašymas pateikti jai paskesnės papildomos informacijos buvo atmestas, nes informacijos nebūtų įmanoma pateikti neatskleidus Argentinos gamintojo gamybos metodų ir sąnaudų.
- 147 Iš dubliko 61 punkto matyti, kad ieškovė suprato, jog apskaičiuodamos DL vyno rūgšties normaliąją vertę institucijos iš pradžių palygino tam tikras L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainas, paskui pritaikė šį skirtumą L+ vyno rūgšties normaliajai vertei, apskaičiuotai analogiškoje šalyje.
- 148 Vis dėlto institucijos nepateikė ieškovei informacijos apie L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų, kurios buvo panaudotos apskaičiuojant kainų skirtumą, pritaikytą nustatant DL vyno rūgšties normaliąją vertę, kilmę. Tik pateikdama tripliką Tarybą pažymėjo, kad apskaičiuodamos L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų skirtumą institucijos rėmėsi Kinijos Liaudies Respublikos eksporto kainomis. Atsakydamos į Bendrojo Teismo klausimus institucijos per posėdį pirmą kartą paaiškino, kad lyginant panaudotos kainos buvo gautos iš pačios ieškovės ir kito atitinkamo Kinijos Liaudies Respublikos eksportuojančio gamintojo, t. y. iš dviejų vienintelių eksportuojančių gamintojų, bendradarbiavusių atliekant tyrimą. Reikia konstatuoti, kad per administracinę procedūrą ši informacija nebuvo pateikta ieškovei laiku.
- 149 Be to, institucijos niekada nebuvo nurodžiusios ieškovei L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainų skirtumo.
- 150 Šalys sutaria, kad DL vyno rūgštis gaminama tik Kinijos Liaudies Respublikoje. Tačiau, priešingai, nei Taryba tvirtino triplike, iš galutinio informacijos atskleidimo dokumento arba ginčijamo reglamento negalima vienareikšmiškai daryti išvados, kad apskaičiuojant L+ vyno rūgšties ir DL vyno rūgšties kainos skirtumą panaudotos kainos buvo gautos iš šioje šalyje įsteigtų gamintojų. Iš esmės niekas nekliudė Komisijai apskaičiuoti šį skirtumą remiantis DL vyno rūgšties kainomis Kinijos Liaudies Respublikoje, o L+ vyno rūgšties – kitose pasaulio šalyse.
- 151 Iš tripliko 28 punkto matyti, kad Tarybos pateiktas paaiškinimas, jog ji negalėjo pateikti ieškovei Argentinos gamintojo konfidencialios informacijos, susijęs su L+ vyno rūgšties normaliosios vertės apskaičiavimu, o ne su DL vyno rūgšties ir L+ vyno rūgšties kainų palyginimu.
- 152 Per posėdį institucijos tvirtino, kad atsisakymas suteikti informaciją apie DL vyno rūgšties ir L+ vyno rūgšties kainų skirtumą, buvo grindžiamas tuo, jog remdamasi šia informacija ieškovė būtų galėjusi nustatyti savo konkurento, t. y. kito eksportuojančio gamintojo kainą, o tokia kaina yra jautri komercinė informacija.
- 153 Vis dėlto pagal suformuotą jurisprudenciją Sąjungos akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo momentu susiklosčiusias faktines ir teisineis aplinkybes, todėl Bendrasis Teismas negali tyrimo metu pateiktus motyvus pakeisti kitais motyvais, išdėstytais pirmą kartą Bendrajame Teisme

- (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 150 punktą). Taigi atsisakymas atskleisti aptariamą informaciją negali būti pateisintas per žodinę proceso Bendrajame Teisme dalį nurodytu motyvu, būtent ieškovės konkurento komercinių interesų apsauga, kaip tai teisingai per posėdį nurodė ieškovė.
- 154 Taigi darytina išvada, kad ginčijamame reglamente nenurodyta jokie tinkamo pateisinimo, pagrindžiančio atsisakymą pateikti informaciją apie DL vyno rūgštis ir L+ vyno rūgštis kainų skirtumą.
- 155 Pažymėtina, kad L+ vyno rūgštis ir DL vyno rūgštis kainų skirtumas yra vienas iš pagrindinių veiksnių apskaičiuojant DL rūgštis normaliąją vertę, nes kitas – L+ vyno rūgštis vertė – buvo apskaičiuotas remiantis Argentinos gamintojo pateikta informacija. Ieškovė nurodė, kad jei būtų gavusi informacijos apie kainų skirtumą, būtų galėjusi jas palyginti su savo duomenimis ir įsitikinti, kad kainų skirtumas atitinka jos duomenis, o tai leistų paneigti reikšmės turinčių klaidų buvimą galimybę.
- 156 Šiuo klausimu svarbu priminti, jog pagal jurisprudenciją tai, kad suinteresuotosios šalys turi Komisijos atliktus skaičiavimus ir apskaičiuojant panaudotus duomenis, paprastai leidžia joms pateikti savo gynybai vertingesnių pastabų. Iš tiesų jos gali konkrečiai patikrinti, kaip Komisija panaudojo šiuos duomenis, ir palyginti su savo skaičiavimais, o tai leidžia joms nustatyti tariamas Komisijos klaidas, kurios antraip nebūtų nustatytos. Be to, iš institucijų praktikos matyti, kad jos pačios mano, jog vien tai, kad nustatydamas dempingo skirtumą suinteresuotosios šalys turi detalius skaičiavimus, leidžia joms veiksmingai pasinaudoti teise į gynybą (2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 208 punktas).
- 157 Be to, reikia priminti, jog iš šio sprendimo 144 punkte cituotos jurisprudencijos matyti, jog negalima reikalauti ieškovės įrodyti, kad institucijos būtų priėmusios kitokį sprendimą, išskyrus tai, kad tokia prielaida nėra visiškai atmestina, nes jei šio procedūros pažeidimo, dėl kurio būtent ir pažeidžiama teisė į gynybą, nebūtų, ieškovė būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą.
- 158 Šioje byloje nurodyti reikalavimai tenkinami, nes institucijos atsisakė pateikti informacijos apie DL vyno rūgštis ir L+ vyno rūgštis kainų skirtumą ir laiku nepateikė tinkamo pateisinimo. Nustatyta, kad šis skirtumas buvo labai svarbus apskaičiuojant DL vyno rūgštis normaliąją vertę. Be to, ieškovė teigia, kad turėdama šios informacijos ji būtų galėjusi, be kita ko, atmesti akivaizdžių klaidų buvimą galimybę. Todėl, jei nebūtų šio procedūros pažeidimo, ieškovė būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą.
- 159 Galiausiai vykdant antidempingo tyrimo procedūrą institucijos negali būti absoliučiai įpareigosos atsisakyti atskleisti verslo paslaptį sudarančią informaciją, kol neįvertinta konkrečių bylos aplinkybių (šiuo klausimu žr. 2016 m. birželio 30 d. Sprendimo *Jinan Meide Casting / Taryba*, T-424/13, EU:T:2016:378, 165 ir 199 punktus). Todėl Bendrasis Teismas negali nuspėti išvados, kurią būtų padariusios institucijos, iš naujo išnagrinėjusios prašymą pateikti informacijos apie kainų skirtumą, atsižvelgiant į motyvus, į kuriuos jos galėjo pagrįstai atsižvelgti.
- 160 Taigi remdamosi pagrindinio reglamento 20 straipsnio 2 dalimi ir teise į gynybą institucijos iš principo turėtų leisti ieškovei susipažinti su prašoma informacija apie DL vyno rūgštis ir L+ vyno rūgštis kainų skirtumą, nebent rastų tinkamą pagrindą laiku pagrįsti atsisakymą.
- 161 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pritarti penktajam pagrindui.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 162 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Vis dėlto Procedūros reglamento 135 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad, kai to reikalauja teisingumas, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad pralaimėjusi šalis, be savo bylinėjimosi išlaidų, padengia tik dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų arba kad iš pralaimėjusios šalies jos visai neturi būti priteistos.
- 163 Kadangi ieškinys patenkintas tik iš dalies, teisingai įvertinus šios bylos aplinkybes reikia nuspręsti, kad ieškovė padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų. Taryba padengia visas savo ir pusę ieškovės bylinėjimosi išlaidų.
- 164 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį į bylą įstojusios valstybės narės ir institucijos padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Todėl Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.
- 165 Remiantis Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalimi, Bendrasis Teismas gali nuspręsti, kad į bylą įstojusi šalis, kuri nenurodyta to paties straipsnio 1 ir 2 dalyse, padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, reikia nuspręsti, kad į bylą įstojusios bendrovės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2012 m. birželio 26 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (EB) Nr. 626/2012, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 349/2012, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas importuojamai Kinijos Liaudies Respublikos kilmės vyno rūgščiai, kiek jis taikomas *Changmao Biochemical Engineering Co. Ltd.***
- 2. Europos Sąjungos Taryba padengia pusę *Changmao Biochemical Engineering* ir visas savo bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. *Changmao Biochemical Engineering* padengia pusę savo bylinėjimosi išlaidų.**
- 4. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**
- 5. *Distillerie Bonollo SpA, Industria Chimica Valenzana SpA, Distillerie Mazzari SpA, Caviro Distillerie Srl ir Comercial Química Sarasa, SL* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Collins

Kancheva

Barents

Paskelbta 2017 m. birželio 1 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.